

عنوان مقاله:

مبانی فقهی حاکم بر تعاملات جمهوری اسلامی ایران با کفار

محل انتشار:

پژوهش نامه میان رشته ای فقهی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

احمدعلی قانع - دانشیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه امام صادق (ع)

سیدروح اله رضوی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق دانشگاه امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

تعامل جمهوری اسلامی ایران در حوزه های مختلف با سایر کشورها می تواند نقش به سزایی در پیشرفت ایران و تعالی اسلام داشته باشد، اما این تعاملات باید بر اساس مبانی و قواعد اسلامی واقع شود. شناخت احکام، اصول و شرایط تعامل با کشورهای غیراسلامی از طریق مطالعه متون فقهی به ما کمک می کند تا بتوانیم الگویی مناسب در حوزه تعاملات بین المللی برای جمهوری اسلامی معرفی نماییم. از طرفی اصول و قواعد اسلامی از جمله قاعده نفی سبیل هرگونه سلطه و برتری کشورهای غیراسلامی بر کشورهای اسلامی را نفی می کند و عزت و سیادت اسلام را در همه تعاملات شرط می داند و از طرفی نیز مبیین می کند که در فضای فعلی حاکم بر تعاملات بین الملل، نیازها، زیاده خواهی ها و تمایلات قدرت های برتر شرایط خاصی ایجاد کرده است که دولت اسلامی ایران به عنوان یکی از اعضای دهکده جهانی به ناچار باید به آنها پایبند باشد. این پایبندی به قوانین بین الملل در برخی از مواقع باعث می شود مجبور به انعقاد قراردادهایی شویم که با قاعده نفی سبیل سازگاری ندارد. در این پژوهش با رجوع به منابع فقهی و دینی در ضمن تبیین اصول و مبانی حاکم بر تعاملات جمهوری اسلامی ایران با سایر کشورها، سعی می کنیم با استناد به قاعده اضطرار و حفظ نظام این سنخ از تعاملات را توجیه کنیم.

کلمات کلیدی:

جمهوری اسلامی ایران، تعاملات، مبانی اسلامی، اصول بین الملل، نفی سبیل، اضطرار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835177>

